

omtales i § 49. Men vedkommende Landbruger maa betale for mindst een Arbejder, selv om man kun har haft Medhjælp i nogle faa Dage. Kunde der ikke rettes noget paa dette Forhold, saaledes at Præmien i disse Tilfælde kunde gaa noget ned? Det kan godt være, at den vedblivende skal beregnes efter Ejendomsskylden, men jeg vil dog henstille til Indenrigsministeren, om der ikke kunde raades noget Bod paa dette Forhold, saaledes at Præmien for disse mindre Landbrugere ikke blev saa stor.

I § 3, som de forskellige ærede Ordførere har talt en Del om, er der jo en Udvidelse. Jeg maa sige ligesom det ærede Medlem Hr. Lambæk, at man vist skal være meget varsom med overhovedet at udvide Forsikringspligten, og naar man skal tage dette „til og fra Arbejdspladsen“ med, saa kan der komme noget uheldigt ind, noget, som meget vanskeligt kan afgøres, og der kan blive Forhold, som man vil synes, det er urimeligt at have Erstatningspligt overfor. Nu ser jeg nok, at Paragraphen er affattet med megen Skønsomhed, saaledes at det bliver Arbejderforsikrings-Raadets Skøn, der bliver det afgørende, men jeg vil dog sige, at vi fra vor Side er noget betænkelige ved at udstrække Arbejdsgivernes Forsikringspligt i det hele taget og ogsaa her. Derimod kunde jeg godt tænke mig, at der kunde findes en Form, hvorefter de, der kom til Skade, naar de vilde forebygge en Ulykke, f. Eks. ved at standse løbske Heste, under alle Omstændigheder var forsikret. Jeg kan ikke tænke mig, at det skulde kunne spille nogen større Rolle i Sammenligning med det, at en Mand vover sit Liv i det almènes Interesse for at redde andre Menneskeliv. En saadan Mand burde være berettiget til, hvis han kommer til Skade, at faa udbetalt Dagpenge, og hvis han kommer af Dage, burde der udbetales et Beløb til hans efterladte, hvad enten Handlingen er udført paa hans Vej til eller fra Arbejdsstedet eller ej.

De to ærede foregaaende Ordførere har talt meget indgaaende om alle Enkelthederne i Lovforslaget. Det skal jeg afholde mig fra, da jeg mener, vi bedre kan behandle disse Spørgsmaal i et Udvalg. Jeg skal kun udtale, at i det store og hele kan vi fra vor Side tiltræde Lovforslaget, som det er

forelagt, dog med Ændringer i den Retning, jeg her kort har antydet.

Gamborg: Jeg er ganske enig med den ærede sidste Taler i, at de fleste af de Spørgsmaal, det her drejer sig om, egner sig meget bedre til en Udvalgsbehandling end til at drøftes her, og derfor skal jeg ligesom han ikke gaa i Enkeltheder. Men der er et Par Hovedspørgsmaal, jeg gerne vil gøre nogle Bemærkninger om, og saa vil jeg gøre nogle faa Bemærkninger til de ærede to sidste Ordførere.

Af de to Hovedspørgsmaal, der er i Forslaget, er det første Spørgsmaalet om Nedsættelsen af Erstatningerne. Det er et Spørgsmaal, som jeg tror, vi i Udvalget skal behandle ret grundigt — det skal vi naturligvis gøre med alle Spørgsmaal, men ganske særlig dette —, fordi det jo ikke kan nægtes, at Arbejderforsikrings-Raadets Fler-tal har Ret, naar det i den Skrivelse, der er aftrykt i Bemærkningerne, siger, at Nedsættelsen virker uretfærdigt. Det er faktisk kun de bedre og bedst lønnede Arbejdere, der rammes af den. De sættes ned til at faa en Erstatning, der svarer til, hvad en Husassistent faar, og dette forekommer mig ikke ganske rimeligt. Det vil bl. a. ogsaa have den Konsekvens, hvis det bliver vedtaget, at der vil blive rejst adskillige Erstatningssøgsmaal udenom Ulykkesforsikringsloven, saaledes som § 4 antyder Muligheden af, saa jeg tror, vi skal se nøje paa det Spørgsmaal, inden vi træffer en Afgørelse.

Det andet er det evindelige Spørgsmaal om Husholdningsforsikringen, for hvilken der her foreslaas en ny Ordning. Jeg staar ikke her som Advokat for Forsikringselskaberne, ikke paa nogen Maade. Kan man paavise noget urigtigt og uheldigt fra Sel-skabernes Side, er jeg og har jeg altid været den første til at indrømme Rigtigheden af det, der fremsattes, og den første til at arbejde for at faa Manglerne afhjulpet, og jeg kunde for saa vidt godt have ønsket, at Ulykkesforsikringsloven fra Begyndelsen af havde haft en anden Ordning af Spørgsmaalet om Forsikring af den tilfældige Medhjælp end den, der har været etableret. Men nu er der jo gjort et meget stort Arbejde Landet over for at faa disse Forsikringer ordnet, og det er for Forsikringselskaberne ikke noget